

Netto-Kosten van de Universele Dienstverlening

Wettelijk en Reglementair Kader,
Modellen en Berekeningen

1 Inleiding

1. In Hoofdstuk 2 wordt in eerste instantie naar de correcte interpretatie van het wettelijk kader gezocht waarbinnen de berekening van de netto-kosten zal plaatsgrijpen. In Hoofdstuk 3 wordt vervolgens het regelgevend kader beschreven, m.a.w. de manier waarop concreet gestalte wordt gegeven aan de bepalingen van het wettelijk kader. Dit houdt in dat wordt beschreven hoe er in de praktijk invulling wordt gegeven aan de wettelijke bepalingen (vermijden van dubbeltellingen, rekening houden met binnenkomende gesprekken, indirecte winsten, bepalen van structureel niet-rendabele elementen, ...). Vervolgens wordt in Hoofdstuk 4 voor elk van de diensten een technische beschrijving gegeven van de modellen die werden ontwikkeld ter bepaling van de netto-kosten. Daarbij worden tevens de relevante kosten en inkomsten geïdentificeerd en de gebruikte verdeelsleutels beschreven.
2. In het vervolg van deze tekst wordt de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven “de Wet” genoemd.

2 Wettelijk Kader voor de Netto-Kostenberekeningen

2.1 Algemeen

3. De wetgever heeft voorzien in de mogelijkheid tot het opzetten van een Fonds ter financiering van de netto-kosten van de Universele Dienstverlening. Enkel de netto-kosten van de volgende componenten kunnen door dit Fonds gefinancierd worden:
 - Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie;
 - Sociale en Speciale Tarieven en Ononderbroken Dienstverlening;
 - Openbare Betaaltelefoons;
 - Dienst Inlichtingen;
 - Universeel Telefoonboek.
4. De Wet stelt in **artikel 85, § 1** dat “*De methode voor de berekening van de kosten van de universele dienstverlening wordt bepaald in hoofdstuk 2 van bijlage 2 van [...] [de Wet]*”. Het gaat daarbij om het identificeren van de structureel niet rendabele componenten van de universele dienstverlening en het berekenen van de netto-kosten die daar het gevolg van zijn.

2.2 Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie

5. Volgens artikel 84, § 1, 1° bestaat de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie uit:

“De beschikbaarstelling op het hele grondgebied aan elke persoon die erom verzoekt van de basisdienst inzake spraaktelefonie en van de toegang tot het vaste openbare basisnet hetgeen het verstrekken van de dienst voor basisspraaktelefonie, communicatie per fax van de groepen I, II en III, overeenkomstig de ITU-aanbevelingen van serie T en de gegevensoverdracht per spraakband dankzij het gebruik van modems met een debiet van ten minste 2400 bits/s mogelijk maakt. Overeenkomstig de ITU-aanbevelingen van serie V, geschiedt de toegang van de eindgebruiker via één of meer nummers van het nationale nummerplan;”

6. De basisdienst inzake spraaktelefonie is volgens de Wet, Bijlage 1, Hoofdstuk 1, Artikel 1, 4°:

“de spraaktelefoondienst, bedoeld in artikel 84, § 1, 1° die voldoet aan de voorwaarden vastgelegd in deze bijlage, dit is de verstrekking aan eindgebruikers op vaste locaties van een dienst voor uitgaande en binnenkomende nationale en internationale gesprekken.”

De spraaktelefoondienst is daarbij volgens Artikel 68, 10° van de Wet:

“de aan het publiek aangeboden dienst voor de commerciële exploitatie van het rechtstreekse transport van spraak in real time via een openbaar geschakeld net en die aan elke gebruiker de mogelijkheid biedt om gebruik te maken van de op een netwerkaansluitpunt aangesloten apparatuur om te communiceren met een andere gebruiker van op een ander aansluitpunt aangesloten apparatuur;”

7. Het vaste openbare basisnet is volgens de Wet, Bijlage 1, Hoofdstuk 1, Artikel 1, 5°:

“het openbare geschakelde telecommunicatienet dat voor de levering van de basisdienst inzake spraaktelefonie wordt gebruikt;”

Gelet op artikel 84, § 1, 1° is het vaste openbare basisnet verder niet verschillend van het vast openbaar telefoonnetwerk zoals gedefinieerd in artikel 109ter, § 8 van de Wet:

“Een vast openbaar telefoonnetwerk is een openbaar geschakeld telecommunicatienetwerk dat de overdracht mogelijk maakt tussen netwerkaansluitpunten op vaste locaties van spraak en van audio-informatie met een bandbreedte van 3,1 kHz, o.a. voor spraaktelefonie, groep III-faxcommunicatie en spraakbanddatatransmissie via modems met een snelheid van tenminste 2400 bit/s.”

8. Gelet op deze definities zijn de netwerkaansluitingen die in rekening moeten gebracht worden enkel de PSTN- aansluitingen.
9. De Wet voorziet in het kader van de Universele Dienstverlening geen onderscheid tussen diverse klantenprofielen (residentieel, zakelijk, bedrijven, ...). Alle klantenprofielen worden dus in rekening gebracht.
10. Gelet op de definitie van de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie worden alle oproepen andere dan de basis spraaktelefoonoproepen via PSTN-aansluitingen uitgesloten. Basis spraaktelefoonoproepen beantwoorden overeenkomstig de definitie van spraaktelefonie aan de vereisten "basis", "direct transport in *real time*", "*any-to-any*", "*on-net to on-net*" en minder relevant in dit kader, "commercieel uitgbaat". Dit betekent dat:
- Alle oproepen naar *Value Added Services (VAS) (Number Translation Services (NTS))* worden uitgesloten wegens niet "basis", niet noodzakelijk "direct transport in *real time*", niet "*any-to-any*";
 - Alle *Virtual Private Network (VPN)*-oproepen worden uitgesloten wegens duidelijk niet "basis", niet noodzakelijk "*on-net to on-net*", niet "*any-to-any*";
 - Alle *Centrex*-oproepen worden uitgesloten wegens duidelijk niet "basis", niet "*any-to-any*".
11. De Wet stelt m.b.t. de netto-kosten van de Universele Basisdienst het volgende:

De Wet, Bijlage 2, Hoofdstuk 2, Artikel 4, § 2.

"De nettokosten van de geografische universele basisdienst bestaan uit het verschil tussen alle kosten die in het tweede lid worden gedefinieerd en alle inkomsten die in het derde lid worden gedefinieerd.

De kosten waarmee rekening moet worden gehouden voor de universele basisdienst zijn de kosten die op lange termijn vermijdbaar zouden zijn indien de universele dienstverlener de bij deze wet bepaalde prestatie niet moest leveren [zie punt 12].

De inkomsten waarmee rekening moet worden gehouden voor de berekening van de geografische universele basisdienst zijn de toekomstgerichte inkomsten van alle installaties en van de abonnementen [zie punt 13], de inkomsten die voortvloeien uit de binnenkomende en uitgaande oproepen [zie punt 14], alsook een evaluatie van de indirecte winst die voortvloeit uit de universele dienstverlening [zie punt 15]. Wat de uitgaande oproepen betreft, zullen de oproepen binnen niet-rendabele geografische

zones maar één keer verrekend worden en, zullen de oproepen waarvoor vervanging mogelijk is niet verrekend worden [zie punt 17].”

12. Dit betekent dat niet zonder meer alle kosten van de spraaktelefoondienst in rekening mogen worden gebracht voor de berekening van de netto-kosten van de universele basisdienst inzake spraaktelefonie, maar enkel die kosten die de operator niet zou hebben indien hij de universele basisdienst inzake spraaktelefonie niet zou hoeven aan te bieden . De Europese Commissie stelt in haar Mededeling *“Commission Communication on Assessment Criteria for National Schemes for the Costing and Financing of Universal Service in Telecommunications and Guidelines for the Member States on Operation of such Schemes”*:

“That net cost represents ‘the difference between the net cost for an organisation of operating with universal service obligations and operating without the universal service obligations.’”

Dit houdt in dat aan de ene kant moet worden nagegaan welke kosten de operator wel of niet zou hebben indien hij niet verplicht was de universele dienst te verlenen en aan de andere kant welke inkomsten hij wel of niet zou hebben indien hij niet verplicht was de universele dienst te verlenen.

13. Wat betreft de toekomstgerichtheid van de inkomsten wordt verwezen naar de aanpak beschreven in paragraaf 3.1.
14. Elke klant heeft een zekere bijdrage tot de totale winst of het totale verlies die we de eigenwaarde van de klant zouden kunnen noemen. Zodoende kan gesteld worden dat een straatverdelers of een lokale centrale eveneens een eigenwaarde hebben, namelijk de som van de eigenwaarden van de klanten verbonden op die straatverdelers of lokale centrale.

Naast zijn eigenwaarde heeft een klant, een straatverdelers, een lokale centrale echter ook een waarde voor het netwerk, de netwerkwaarde. De klant, de straatverdelers en de lokale centrale maken immers deel uit van een groter geheel, het netwerk. De klant stuurt niet alleen oproepen uit, hij ontvangt tevens oproepen van andere klanten. Naar analogie van bovenstaande kan gesteld worden dat ook de straatverdelers en de lokale centrale een specifieke netwerkwaarde hebben. Het weglaten van een klant, een straatverdelers (en het gedeelte van het netwerk bediend door deze verdelers) of een lokale centrale (en het gedeelte van het netwerk bediend door deze centrale) veroorzaakt niet alleen een wijziging van het totale verlies of de totale winst met de eigenwaarde van die klant, verdelers of centrale, maar tevens een wijziging met de netwerkwaarde van die klant, verdelers of centrale.

Theoretisch is het mogelijk dat alhoewel gelet op de eigenwaarde van een klant, straatverdelers of centrale men zou beslissen deze weg te laten uit het netwerk, men tot het

tegenovergestelde besluit komt wanneer tevens wordt rekening gehouden met de netwerkwaarde van de klant, de verdeler of de centrale.

In principe zou daarom elke mogelijke combinatie van klanten, verdelers of centrales moeten worden geanalyseerd en moet die combinatie weerhouden worden die de hoogste totale winst of het laagste totale verlies veroorzaakt. Dit geeft aanleiding tot een combinatorisch optimalisatieprobleem van de orde 2^N , waarbij N gelijk is aan het aantal klanten, verdelers of centrales afhankelijk van het niveau waarop men de analyse wenst uit te voeren. Echter, reeds op het niveau van de centrales betekent dit dat 2^{590} combinaties moeten worden onderzocht. Dit optimalisatieprobleem kan niet met standaard uitrustingen en algoritmes worden opgelost. Daartoe zijn (meta-) heuristieken of ad hoc heuristieken nodig. Echter, op voorwaarde dat de netwerkwaarden van klanten, verdelers of centrales positief zijn, kan het optimalisatieproces zich beperken tot die klanten, verdelers of centrales die een negatieve eigenwaarde hebben.

15. In de mededeling *“Commission Communication on Assessment Criteria for National Schemes for the Costing and Financing of Universal Service in Telecommunications and Guidelines for the Member States on Operation of such Schemes”* stelt de Europese Commissie dat bij de berekening van de netto-kosten een becijfering van de immateriële voordelen aan de inkomstenzijde dient te worden toegevoegd.

Het betreft daarbij concreet een becijfering van eventuele voordelen tengevolge van de exploitatie van de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie met betrekking tot volgende elementen:

- merkbekendheid;
- alomtegenwoordigheid;
- de waarde van de levenscyclus van bepaalde klanten;
- marketing.

Wanneer met betrekking tot deze elementen over een voordeel tengevolge van de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie wordt gesproken, wordt bedoeld dat de exploitatie van de Universele Basisdienst de universele dienstverlener op de een of andere manier in staat stelt om gemakkelijker dan een andere operator winsten te genereren voor de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie zelf of voor bepaalde andere diensten. Zoniet is er geen sprake van een voordeel tengevolge van de Universele Basisdienst.

De meest objectieve, concrete methode om dit voordeel tastbaar te maken en te quantificeren, is na te gaan welke diensten van deze voordelen genieten en welke de

effectieve winsten van deze diensten zijn, te wijten aan deze voordelen. Deze effectieve winsten zijn wat de Belgische wetgeving de Indirecte Winsten noemt.

Een winst wordt enkel als Indirecte Winst in het kader van de netto-kosten berekening van de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie beschouwd wanneer deze voortvloeit uit een dienst die Belgacom niet zou leveren indien zij niet verplicht was de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie te leveren.

Voor een klant, straatverdelers of lokale centrale die volgens een analyse op basis van de Directe Winsten rendabel blijkt te zijn, kunnen de winsten die voortvloeien uit diensten andere dan de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie niet beschouwd worden als Indirecte Winsten. Die winsten vloeien immers niet voort uit diensten die Belgacom niet zou leveren indien zij niet verplicht zou zijn de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie te leveren.

Een verlies kan niet als Indirecte Winst in het kader van de netto-kosten berekening van de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie worden beschouwd.

16. Bij de berekening van de netto-kosten van de Universele Dienstverlening bestaat een gevaar voor dubbeltellingen. Dit gevaar is afkomstig van het feit dat bepaalde van de onder punt 3 vermelde diensten gebruik maken van elkaar. Zo maken zowel de dienst Inlichtingen als de diensten Publieke Betaaltelefoons, Sociale en Speciale Tarieven en Ononderbroken Dienstverlening gebruik van de Universele Basisdienst.
17. Alle oproepen waarvoor substitutie mogelijk is dankzij het voorhanden zijn van een alternatief dienen niet in rekening gebracht te worden. Deze bepaling kan op meerdere manieren worden geïnterpreteerd.

Aan de ene kant kan men stellen dat de Wet voorziet in een bijzondere regeling in het geval er substitutie bestaat voor het aspect "gebruik van de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie". In dit geval heeft de gebruiker toegang tot het Belgacom netwerk, maar beschikt hij voor het aspect gebruik over een alternatief. Dit betekent dat voor het aspect gebruik er eigenlijk duidelijk geen nood meer is aan universele dienstverlening, maar wel nog steeds voor het aspect toegang. Vandaar dat in dit geval het leveren van de spraaktelefoondienst onder de bij Wet vastgelegde voorwaarden niet langer noodzakelijk is en de kosten en inkomsten tengevolge van gebruik niet in rekening mogen worden gebracht bij de berekening van de netto-kosten.

In principe bestaat er voor alle oproepen een alternatief.

Aan de andere kant kan men echter stellen dat het hierbij gaat om de oproepen die een gebruiker noodgedwongen toch zou maken zelfs al zou hij niet beschikken over een

aansluiting bij hem thuis. De gebruiker zou voor dergelijke oproepen de aansluiting van een kennis, de aansluiting bij hem op het werk of een openbare telefoon gebruiken. Het betreft hier bijvoorbeeld oproepen naar nooddiensten, dokters, enzoverder. Deze interpretatie is gebaseerd op werk van consultant WIK voor de Europese Commissie.

Het is deze laatste interpretatie die door het Instituut werd weerhouden en waartegen Belgacom voorbehoud aantekent.

2.3 Openbare Betaaltelefoons

18. De wet stelt m.b.t. de netto-kosten van de exploitatie van Openbare Betaaltelefoons het volgende:

De Wet, Bijlage 2, Hoofdstuk 2, Artikel 4, § 5.

“De nettokosten van de exploitatie van openbare betaaltelefoons bestaan uit het verschil tussen alle kosten die in het tweede lid gedefinieerd zijn en alle inkomsten die in het derde lid gedefinieerd zijn.

De kosten waarmee rekening moet worden gehouden voor de berekening van de kosten die voortvloeien uit de exploitatie van de openbare betaaltelefoons die structureel niet-rendabel zijn, zijn de kosten die op lange termijn vermijdbaar zouden zijn indien de universele dienstverlener de bij deze wet bepaalde prestatie niet moest leveren [zie punt 19].

De inkomsten waarmee rekening moet worden gehouden voor de berekening van de inkomsten die voortvloeien uit de exploitatie van de openbare betaaltelefoons die structureel niet-rendabel zijn, zijn alle toekomstgerichte inkomsten die voortvloeien uit de oproepen verricht vanuit die openbare betaaltelefoons [zie punt 20], uit alle overige exploitatieinkomsten [zie punt 21] alsook een evaluatie van de indirecte winst die voortvloeit uit de aanwezigheid van die openbare betaaltelefoons [zie punt 22].”

19. Dit betekent dat niet zonder meer alle kosten van de exploitatie van Openbare Betaaltelefoons in rekening mogen worden gebracht voor de berekening van de netto-kosten, maar enkel die kosten die de operator niet zou hebben indien hij deze verplichting niet zou hebben. De Europese Commissie stelt in haar Mededeling “*Commission Communication on Assessment Criteria for National Schemes for the Costing and Financing of Universal Service in Telecommunications and Guidelines for the Member States on Operation of such Schemes*”:

“That net cost represents ‘the difference between the net cost for an organisation of operating with universal service obligations and operating without the universal service obligations.’”

Dit houdt in dat aan de ene kant moet worden nagegaan welke kosten de operator wel of niet zou hebben indien hij niet verplicht was de universele dienst te verlenen en aan de andere kant welke inkomsten hij wel of niet zou hebben indien hij niet verplicht was de universele dienst te verlenen.

20. Wat betreft de toekomstgerichtheid van de inkomsten wordt verwezen naar de aanpak beschreven in paragraaf 3.1.
21. De overige exploitatieinkomsten zijn de inkomsten, andere dan deze afkomstig van telefoonverkeer, maar die eveneens rechtstreeks voortvloeien uit de exploitatie van de Openbare Betaaltelefoons.
22. In de mededeling “Commission Communication on Assessment Criteria for National Schemes for the Costing and Financing of Universal Service in Telecommunications and Guidelines for the Member States on Operation of such Schemes” stelt de Europese Commissie dat bij de berekening van de netto-kosten een becijfering van de immateriële voordelen aan de inkomstenzijde dient te worden toegevoegd.

Het betreft daarbij concreet een becijfering van eventuele voordelen tengevolge van de exploitatie van Openbare Betaaltelefoons met betrekking tot volgende elementen:

- merkbekendheid;
- alomtegenwoordigheid;
- de waarde van de levenscyclus van bepaalde klanten;
- marketing.

Wanneer met betrekking tot deze elementen over een voordeel tengevolge van de Openbare Betaaltelefoons wordt gesproken, wordt bedoeld dat de exploitatie van Openbare Betaaltelefoons de universele dienstverlener op de een of andere manier in staat stelt om gemakkelijker dan een andere operator winsten te genereren. Zoniet is er geen sprake van een voordeel tengevolge van de Openbare Betaaltelefoons.

De meest objectieve, concrete methode om dit voordeel te meten, is na te gaan welke de effectieve winsten zijn, die te wijten zijn aan de exploitatie van de Openbare Betaaltelefoons. Dit is wat de Belgische wetgeving de Indirecte Winsten noemt.

Een winst wordt enkel als Indirecte Winst in het kader van de netto-kosten berekening van de Openbare Betaaltelefoons beschouwd wanneer deze voortvloeit uit een dienst die Belgacom niet zou leveren indien zij niet verplicht was de Openbare Betaaltelefoons te leveren.

Voor een Openbare Betaaltelefoon die volgens een analyse op basis van de Directe Winsten rendabel blijkt te zijn, kunnen de winsten die indirect voortvloeien uit de Openbare Betaaltelefoon niet beschouwd worden als Indirecte Winsten. Die winsten vloeien immers niet voort uit een Openbare Betaaltelefoon die Belgacom niet zou leveren indien zij niet verplicht zou zijn de Openbare Betaaltelefoons te leveren.

2.4 Sociale en Speciale Tarieven en Ononderbroken Dienst

23. Het Sociaal Tarief houdt het volgende in:

- Een korting van 50 % op de aansluiting (installatie, activatie, abonnement);
- Een gebruikskrediet van 250 BEF per 2 maanden (6,20 EUR per 2 maanden), of,
- De beschikbaarstelling van een voorafbetaalde kaart met een waarde van 250 BEF per 2 maanden (de gesprekken worden aan normaal tarief gerekend).

24. Het Sociaal Tarief is enkel beschikbaar voor PSTN-aansluitingen.

25. De persoon die van het Sociaal Tarief geniet, mag slechts beschikken over 1 aansluiting. Wonen in een hotel, een rusthuis of een andere vorm van gemeenschapsleven opent geen recht op het voordeel van het Sociaal Tarief, behalve indien de begunstigde over een abonnement beschikt op zijn eigen naam dat uitsluitend door hem kan worden gebruikt.

26. De volgende personen kunnen genieten van een Sociaal Tarief:

- bejaarden boven de 65 jaar (Bijlage 1 bij de Wet, Bijlage B, 1.3, 1°)
- gehandicapten 66% (Bijlage 1 bij de Wet, Bijlage B, 1.3, 2° en 1.5)

Het gaat hierbij enkel om blijvend psychisch of fysisch gehandicapten of arbeidsongeschikten. Tijdelijke gehandicapten kunnen niet van het Sociaal Tarief genieten.

- bestaansminimumtrekkers (Bijlage 1 bij de Wet, Bijlage B, 1.3, 3°, a)
- personen die onder financiële begeleiding werden geplaatst (Bijlage 1 bij de Wet, Bijlage B, 1.3, 3°, b).

Deze laatste twee personen zijn de enige die aanspraak kunnen maken op een vooraf betaalde kaart zoals hoger beschreven.

27. Het Speciaal Tarief houdt het volgende in:

- Een korting van 50 % op de zonale en interzonale gesprekskosten boven de 1500 BEF per 2 maanden (Speciaal Tarief A), of
- Een korting van 50 % op het abonnementsgeld voor een PSTN-aansluiting (Speciaal Tarief B).

28. Het Speciaal Tarief is enkel beschikbaar voor PSTN-aansluitingen.

29. De persoon die van het Speciaal Tarief geniet, mag slechts beschikken over 1 aansluiting.

30. De volgende personen kunnen van het Speciaal Tarief A genieten:

- gehoorgestoorden (Bijlage 1 bij de Wet, Bijlage B, 2.4, 1°)
- laryngectomie (Bijlage 1 bij de Wet, Bijlage B, 2.4, 2°).

De volgende personen kunnen van het Speciaal Tarief B genieten:

- militaire oorlogsblinden (Bijlage 1 bij de Wet, Bijlage B, 3)

31. De Ononderbroken Dienst houdt het ononderbroken leveren in, in geval van niet-betaling van de telefoonfactuur, van de volgende elementen van de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie:

- de mogelijkheid om door een andere abonnee te worden opgeroepen, met uitzondering van oproeping met betaling van de gesprekskosten door de opgeroepene;
- de mogelijkheid om nummers van de volgende nooddiensten te vormen:
 - i. medische spoeddienst
 - ii. brandweer
 - iii. politiediensten
 - iv. antigifcentrum
 - v. zelfmoordpreventie

- vi. teleonthaal
- vii. kindertelefoondiensten
- viii. Europees Centrum voor vermiste en seksueel misbruikte kinderen.

32. De Ononderbroken Dienstverlening is wettelijk enkel voorzien voor PSTN-aansluitingen en niet voor ISDN- of andere aansluitingen.
33. De wet stelt wat betreft de netto-kosten van de Sociale en Speciale Tarieven en de Ononderbroken Dienst het volgende:

De Wet, Bijlage 2, Hoofdstuk 2, Artikel 4, § 3.

“De nettokosten die voortvloeien uit de sociale en speciale tarieven, met inbegrip van de dienst bedoeld in artikel 84, § 1, 5°, van deze wet [zie punt 34] bestaan uit het verschil tussen alle kosten die in het tweede lid gedefinieerd zijn en alle inkomsten die in het derde gedefinieerd zijn.

De kosten waarmee rekening moet worden gehouden voor de berekening van de kosten die voortvloeien uit de sociale en speciale tarieven, met inbegrip van de dienst bedoeld in artikel 84, § 1, 5°, van deze wet zijn de kosten die op lange termijn vermijdbaar zouden zijn indien de universele dienstverlener de bij deze wet bepaalde prestaties niet moest leveren [zie punt 35].

De inkomsten waarmee rekening moet worden gehouden voor de berekening van de inkomsten uit de sociale en speciale tarieven, met inbegrip van de dienst bedoeld in artikel 84, § 1, 5°, van deze wet zijn de toekomstgerichte inkomsten van de installatiekosten en van de abonnementen [zie punt 36], de inkomsten die voortvloeien uit de binnenkomende en uitgaande oproepen [zie punt 37], alsook een evaluatie van de indirecte winst die voortvloeit uit de universele dienstverlening [zie punt 38]. Betreffende de uitgaande oproepen, zullen de oproepen tussen deze klanten maar één keer verrekend worden [zie punt 39 en volgende betreffende dubbeltellingen].

De in het eerste lid bedoelde nettokosten worden berekend op basis van alle abonnees die sociale en speciale tarieven genieten.”

34. De dienst bedoeld in artikel 84, § 1, 5° betreft de Ononderbroken Dienst.
35. Dit betekent dat niet zonder meer alle kosten van het aanbieden van Sociale & Speciale Tarieven en een Ononderbroken Dienstverlening in rekening mogen worden gebracht voor

de berekening van de netto-kosten, maar enkel die kosten die de operator niet zou hebben indien hij deze verplichting niet zou hebben. De Europese Commissie stelt in haar Mededeling *“Commission Communication on Assessment Criteria for National Schemes for the Costing and Financing of Universal Service in Telecommunications and Guidelines for the Member States on Operation of such Schemes”*:

“That net cost represents ‘the difference between the net cost for an organisation of operating with universal service obligations and operating without the universal service obligations.’”

Dit houdt in dat aan de ene kant moet worden nagegaan welke kosten de operator wel of niet zou hebben indien hij niet verplicht was de universele dienst te verlenen en aan de andere kant welke inkomsten hij wel of niet zou hebben indien hij niet verplicht was de universele dienst te verlenen.

36. Wat betreft de toekomstgerichtheid van de inkomsten wordt verwezen naar de aanpak beschreven in paragraaf 3.1.

37. Zie punt 14.

38. In de mededeling *“Commission Communication on Assessment Criteria for National Schemes for the Costing and Financing of Universal Service in Telecommunications and Guidelines for the Member States on Operation of such Schemes”* stelt de Europese Commissie dat bij de berekening van de netto-kosten een becijfering van de immateriële voordelen aan de inkomstenzijde dient te worden toegevoegd.

Het betreft daarbij concreet een becijfering van eventuele voordelen tengevolge van het aanbieden van van Sociale & Speciale Tarieven en Ononderbroken Dienst met betrekking tot volgende elementen:

- merkbekendheid;
- alomtegenwoordigheid;
- de waarde van de levenscyclus van bepaalde klanten;
- marketing.

Wanneer met betrekking tot deze elementen over een voordeel tengevolge van de Sociale & Speciale Tarieven en Ononderbroken Dienst wordt gesproken, wordt bedoeld dat het aanbieden van Sociale & Speciale Tarieven en Ononderbroken Dienst de universele dienstverlener op de een of andere manier in staat stelt om gemakkelijker dan een andere operator winsten te genereren. Zoniet is er geen sprake van een voordeel tengevolge van de Sociale & Speciale Tarieven en Ononderbroken Dienst.

De meest objectieve, concrete methode om dit voordeel te meten, is na te gaan welke de effectieve winsten zijn, die te wijten zijn aan het aanbieden van Sociale & Speciale Tarieven. Dit is wat de Belgische wetgeving de Indirecte Winsten noemt.

Een winst wordt enkel als Indirecte Winst in het kader van de netto-kosten berekening van de Sociale en Speciale Tarieven en de Ononderbroken Dienst wanneer deze voortvloeit uit een dienst die Belgacom niet zou leveren indien zij niet verplicht was de de Sociale en Speciale Tarieven en de Ononderbroken Dienst te leveren.

Voor een klant die volgens een analyse op basis van de Directe Winsten rendabel blijkt te zijn, kunnen de winsten die voortvloeien uit diensten andere dan de Sociale en Speciale Tarieven en de Ononderbroken Dienst niet beschouwd worden als Indirecte Winsten. Die winsten vloeien immers niet voort uit diensten die Belgacom niet zou leveren indien zij niet verplicht zou zijn de universele basisdienst inzake spraaktelefonie te leveren.

39. Bij de berekening van de netto-kosten van de Universele Dienstverlening bestaat een gevaar voor dubbeltellingen. Dit gevaar is afkomstig van het feit dat bepaalde van de onder punt 3 vermelde diensten gebruik maken van elkaar. Zo maken zowel de dienst Inlichtingen als de diensten Publieke Betaaltelefoons, Sociale en Speciale Tarieven en Ononderbroken Dienstverlening gebruik van de Universele Basisdienst.

2.5 Universele Telefoonboeken

40. De Wet stelt met betrekking tot de netto-kosten van de Universele Telefoonboeken het volgende:

De Wet, Bijlage 2, Hoofdstuk 2, Artikel 4, § 6.

“De nettokosten van de universele telefoongids bestaan uit het verschil tussen alle kosten die in het tweede lid gedefinieerd zijn en alle inkomsten die in het derde lid gedefinieerd zijn.

De kosten waarmee rekening moet worden gehouden voor de berekening van de kosten die voortvloeien uit de vervaardiging, de uitgave en de verspreiding van de universele telefoongidsen, zijn alle kosten die op lange termijn vermijdbaar zouden zijn indien de universele dienstverlener de bij deze wet bepaalde prestatie niet moest leveren [zie punt 41].

De inkomsten waarmee rekening moet worden gehouden voor de berekening van de inkomsten uit de vervaardiging, de uitgave en de verspreiding van de universele telefoongidsen zijn alle toekomstgerichte inkomsten in verband met die verrichtingen

[zie punt42], met inbegrip van reclame-inkomsten en de indirecte winst uit die activiteit [zie punt 43].”

41. Dit betekent dat niet zonder meer alle kosten van het vervaardigen, uitgeven en verspreiden van de Universele Ttelefoonboeken in rekening mogen worden gebracht voor de berekening van de netto-kosten, maar enkel die kosten die de operator niet zou hebben indien hij deze verplichting niet zou hebben. De Europese Commissie stelt in haar Mededeling “*Commission Communication on Assessment Criteria for National Schemes for the Costing and Financing of Universal Service in Telecommunications and Guidelines for the Member States on Operation of such Schemes*”:

“That net cost represents ‘the difference between the net cost for an organisation of operating with universal service obligations and operating without the universal service obligations.’”

Dit houdt in dat aan de ene kant moet worden nagegaan welke kosten de operator wel of niet zou hebben indien hij niet verplicht was de universele dienst te verlenen en aan de andere kant welke inkomsten hij wel of niet zou hebben indien hij niet verplicht was de universele dienst te verlenen.

42. Wat betreft de toekomstgerichtheid van de inkomsten wordt verwezen naar de aanpak beschreven in paragraaf 3.1.
43. In de mededeling “*Commission Communication on Assessment Criteria for National Schemes for the Costing and Financing of Universal Service in Telecommunications and Guidelines for the Member States on Operation of such Schemes*” stelt de Europese Commissie dat bij de berekening van de netto-kosten een becijfering van de immateriële voordelen aan de inkomstenzijde dient te worden toegevoegd.

Het betreft daarbij concreet een becijfering van eventuele voordelen tengevolge van het aanbieden van Universele Telefoonboeken met betrekking tot volgende elementen:

- merkbekendheid;
- alomtegenwoordigheid;
- de waarde van de levenscyclus van bepaalde klanten;
- marketing.

Wanneer met betrekking tot deze elementen over een voordeel tengevolge van Universele Telefoonboeken wordt gesproken, wordt bedoeld dat het aanbieden van Universele Telefoonboeken de universele dienstverlener op de een of andere manier in staat stelt om

gemakkelijker dan een andere operator winsten te genereren. Zoniet is er geen sprake van een voordeel tengevolge van Universele Telefoonboeken.

De meest objectieve, concrete methode om dit voordeel te meten, is na te gaan welke de effectieve winsten zijn, die te wijten zijn aan het aanbieden van Universele Telefoonboeken. Dit is wat de Belgische wetgeving de Indirecte Winsten noemt.

Een winst wordt enkel als Indirecte Winst in het kader van de netto-kosten berekening van de Universele Telefoonboeken beschouwd wanneer deze voortvloeit uit een dienst die Belgacom niet zou leveren indien zij niet verplicht was de Universele Telefoonboeken te leveren.

2.6 Dienst Inlichtingen

44. De wet stelt m.b.t. de netto-kosten van de Dienst Inlichtingen het volgende:

De Wet, Bijlage 2, Hoofdstuk 2, Artikel 4, § 4.

“De nettokosten van de dienst inlichtingen bestaan uit het verschil tussen alle kosten die in het tweede lid zijn gedefinieerd en alle inkomsten die in het derde lid zijn gedefinieerd.

De kosten waarmee rekening moet worden gehouden voor de dienst inlichtingen zijn de kosten die op lange termijn vermijdbaar zouden zijn indien de universele dienstverlener de bij deze wet bepaalde prestatie niet moest leveren [zie punt 45].

De inkomsten waarmee rekening moet worden gehouden voor de berekening van de inkomsten van de dienst inlichtingen zijn de toekomstgerichte inkomsten die voortvloeien uit oproepen naar die dienst [zie punt 46].”

45. Dit betekent dat niet zonder meer alle kosten van het leveren van de Dienst Inlichtingen in rekening mogen worden gebracht voor de berekening van de netto-kosten, maar enkel die kosten die de operator niet zou hebben indien hij deze verplichting niet zou hebben. De Europese Commissie stelt in haar Mededeling “Commission Communication on Assessment Criteria for National Schemes for the Costing and Financing of Universal Service in Telecommunications and Guidelines for the Member States on Operation of such Schemes”:

“That net cost represents ‘the difference between the net cost for an organisation of operating with universal service obligations and operating without the universal service obligations.’”

46. Dit houdt in dat aan de ene kant moet worden nagegaan welke kosten de operator wel of niet zou hebben indien hij niet verplicht was de universele dienst te verlenen en aan de andere kant welke inkomsten hij wel of niet zou hebben indien hij niet verplicht was de universele dienst te verlenen. Wat betreft de toekomstgerichtheid van de inkomsten wordt verwezen naar de aanpak beschreven in paragraaf 3.1.

3 Regelgevend Kader voor de Netto-Kostenberekening

3.1 Algemeen

47. Ter berekening van de netto-kosten worden de diensten beschouwd als zouden deze door afzonderlijke personen worden verwezenlijkt.

De personen die de diensten Inlichtingen, Publieke Betaaltelefoons, Sociale en Speciale Tarieven en Ononderbroken Dienstverlening leveren, maken daarbij gebruik van de diensten die door de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie aan het publiek worden aangeboden. Het gaat meer bepaald over het installeren en/of activeren van een PSTN-aansluiting, het onderhouden van een PSTN-aansluiting en het mogelijk maken van gebruik van de PSTN-aansluiting. Zij betalen daarvoor installatiekosten, maandelijks abonnement en gebruikskosten aan kleinhandelsvoorwaarden, dit is in principe het standaard kleinhandelstarief inclusief relevante kortingen. Het in rekening brengen van de relevante kortingen is echter niet essentieel voor een correcte berekening van de netto-kosten. Een korting op het gebruik van de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie voor een UD-component betekent niet alleen een mindering voor de betreffende UD-component en dus daling van de netto-kosten van de UD-component, maar tevens een navenante minderinkomst voor en dus stijging van de netto-kosten van de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie zelf.

48. De dienst Universeel Telefoonboek maakt geen gebruik van deze diensten.
49. De installatiekosten, het maandelijks abonnement en de gebruikskosten worden behandeld als kosten voor de diensten Inlichtingen, Publieke Betaaltelefoons, Sociale en Speciale Tarieven en Ononderbroken Dienstverlening en als inkomsten voor de dienst Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie.
50. De berekening van de netto-kosten van de op lange termijn structureel niet-rendabele activa gebeurt op basis van de Directe en de Indirecte Winsten.

Voor de berekening van de netto-kosten van het jaar X wordt gebruik gemaakt van :

- de werkelijke gegevens/cijfers van het jaar X-2 ("Actuals X-2"), met correctie in het jaar X+1 op basis van de werkelijke gegevens/cijfers van het jaar X ("Actuals X"), of
- de gebudgetteerde gegevens/cijfers voor het jaar X.

Om rekening te houden met de rentabiliteit van de activa op lange termijn, kunnen correcties worden aangebracht om rekening te houden met de waarschijnlijke evolutie van de verkeersvolumes voor de komende 2 of 3 jaar.

51. In haar Mededeling "Commission Communication on Assessment Criteria for National Schemes for the Costing and Financing of Universal Service in Telecommunications and Guidelines for the Member States on Operation of such Schemes" stelde de Europese Commissie dat "in all cases a reasonable return on the incremental capital employed in providing service to non-viable customers should be allowed".

In de berekeningen van de netto-kosten wordt een Weighted Average Cost of Capital (WACC) toegepast. De waarde die wordt gehanteerd is 12,81 %.

52. In de berekeningen van de netto-kosten worden de kosten van PTS (het herstructureringsprogramma People, Teams and Skills) niet in rekening gebracht, de kosten van PBS (Pension Back Service) voor slechts 29,9 % in rekening gebracht (percentage actieve werknemers) en de kosten van OVH (Overhead) volledig in rekening genomen.

3.2 Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie

53. In het model voor de netto-kosten van de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie worden de netto-kosten berekend die exclusief toe te schrijven zijn aan het overeenkomstig de wettelijke verplichtingen voorzien in een dienst zoals omschreven in paragraaf 2.2 van dit document.
54. De berekening van de totale netto-kosten van de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie bestaat uit twee luiken: de berekening van de netto-kosten van structureel niet-rendabele zones (analyse op het niveau van de Lokale Centrales) en de berekening van de netto-kosten van structureel niet-rendabele abonnees in structureel rendabele zones (analyse op het niveau van individuele lijnen).
55. Wat betreft de berekening van de netto-kosten van de structureel niet-rendabele zones dient in eerste instantie de totale kosten- en inkomstenbasis voor de UD-component Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie te worden geïdentificeerd. Zoals reeds vermeld bestaat de UD-component Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie uit het leveren van

aansluitingen op het PSTN, het onderhouden van deze aansluitingen en het aanbieden van gebruik van het PSTN (gesprekken, verkeer).

56. Zoals reeds aangegeven maken andere UD-componenten gebruik van de diensten geleverd door de UD-component Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie (aansluiting op het PSTN-netwerk, abonnement voor deze aansluiting en gebruik van het PSTN-netwerk) tegen betaling van het standaard kleinhandelstarief. Hiermee dient rekening gehouden te worden bij het opstellen van de kosten- en inkomstenbasis voor dit netto-kostenmodel.
57. Zowel de totale kosten- als de totale inkomstenbasis wordt aan de hand van gepaste sleutels toegewezen aan de Lokale Centrales (LEXs) in het netwerk van Belgacom.
58. Zoals aangegeven onder paragraaf 2.2 van dit document zouden de netto-kostenberekeningen tengevolge van de wettelijke vereiste om rekening te houden met zowel de eigenwaarde als de netwerkwaarde van een element, als combinatorische optimalisatieproblemen van de orde $2N$ moeten worden geformuleerd. Dergelijke problemen kunnen echter niet met courante middelen tot een oplossing worden gebracht. Om met de betreffende wettelijke bepaling rekening te houden, dient daarom te worden gewerkt met een ad hoc heuristiek. De betreffende ad hoc heuristiek houdt in om reeds bij de toewijzing van de kosten en inkomsten aan de Lokale Centrales de concepten van eigenwaarde en netwerkwaarde van de elementen tot uiting te laten komen. Concreet wordt van elk gesprek dat wordt gevoerd 50 % van de gerelateerde kosten en 50 % van de gerelateerde inkomsten toegewezen aan de LEX waarop het gesprek ontstaat en de andere 50 % van de gerelateerde kosten en inkomsten aan de LEX waarop het gesprek wordt beëindigd. De eerste 50 % draagt aldus bij tot de eigenwaarde van de LEX waarop het gesprek ontstaat, terwijl de andere 50 % bijdraagt tot de netwerkwaarde van de LEX waarop het gesprek wordt beëindigd.

De ad hoc heuristiek wordt in principe ook toegepast op nationaal (OLO en MOLO) en internationaal basistelefoonverkeer dat binnenkomt op of buitengaats van het Belgacom netwerk.

In geval van nationaal of internationaal uitgaand verkeer worden 50 % van de kosten en inkomsten gerelateerd aan een bepaalde oproep dan in principe toegekend aan de LEX waarop de oproep ontstaat, terwijl de andere 50 % wordt toegekend aan de Belgacom-centrale (CAE of internationale centrale) waarop de andere operator is aangesloten. In geval van nationaal of internationaal binnenkomend verkeer wordt dan in principe 50 % van de gerelateerde kosten en inkomsten toegekend aan de Belgacom-centrale waarop de andere operator is aangesloten (CAE respectievelijk internationale centrale), terwijl de andere 50 % wordt toegekend aan de LEXen waarop de betreffende oproepen worden beëindigd.

Gelet op het feit dat in het geval van nationaal binnenkomend verkeer door Belgacom inkomsten worden waargenomen die gebaseerd zijn op de tarieven vastgelegd in de BRIO (*Belgacom Reference Interconnect Offer*) welke kostengeöriënteerd zijn, dienen de gerelateerde kosten en inkomsten niet te worden betrokken in de analyse.

59. Verder dient bij de identificatie van de inkomsten rekening gehouden te worden met het ToegangsTekort (Access Deficit) dat te wijten zou zijn aan een gebrek aan herbalancering van de standaard kleinhandelstarieven voor toegang en gebruik van het PSTN.

Het betreffende tekort is in onderhavig geval niet integraal te wijten aan een gebrek aan herbalancering. Een gedeelte van het tekort is afkomstig van de wettelijke bepaling om de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie aan te bieden tegen een betaalbare prijs (zie artikelen 10 en 11 van Bijlage 1 bij de Wet, *Price Cap*). Deze bepaling verhindert Belgacom een abonnementsprijs te vragen die hoger ligt dan [VERTROUWELIJK]. De netto-kostenberekeningen voor de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie worden uitgevoerd rekening houdend met een abonnementstarief van [VERTROUWELIJK] per maand. De netto-kosten die aldus worden berekend, bevatten dan niet langer tekorten tengevolge van het ontbreken van herbalancering van de kleinhandelstarieven voor toegang en gebruik tot het PSTN, maar zijn louter te wijten aan wettelijke verplichtingen in het kader van de Universele Dienstverlening.

60. Bij deze berekeningen dient ook rekening te worden gehouden met Indirecte Winsten.

De Indirecte Winsten uit de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie zitten vervat in de berekening van de netto-kosten van de Universele Basisdienst zelf. Het gaat daarbij om voordelen met betrekking tot naambekendheid, alomtegenwoordigheid, waarde van de levenscyclus van klanten en marketing, die het Belgacom makkelijker maken om winsten te genereren voor de Universele Basisdienst zelf. Eventuele meerwinsten voor de Universele Basisdienst zitten uiteraard reeds verwerkt in de gegevens die werden gebruikt voor de berekening van de netto-kosten van de Universele Basisdienst en dienen dus niet verder afzonderlijk berekend te worden.

Volgende diensten kunnen eveneens aanleiding geven tot Indirecte Winsten, echter enkel voor die abonnees of lokale centrales die structureel niet-rendabel zijn voor wat betreft de Universele Basisdienst (PSTN).

- ISDN;
- Internettoegang (zowel via op het Belgacom netwerk aangesloten ISPs als via ISPs aangesloten op het netwerk van andere operatoren);
- MVAS (Comfortdiensten, Phonemail, Special Facilities Services);

- BVAS (070, 077, 078, 0800, 090X);
- ADSL.

61. Wat betreft de berekening van de netto-kosten van de structureel niet-rendabele lijnen in rendabele zones zou in principe een evaluatie per lijn moeten worden uitgevoerd. Dit zou inhouden dat voor elke lijn afzonderlijk zou moeten beslist worden of deze al dan niet structureel rendabel is. Dergelijke evaluatie is evenwel onhandelbaar.
62. Om de evaluatie handelbaar te maken worden Families van lijnen gedefinieerd. Iedere Familie wordt gekarakteriseerd door een interval van lijnlengten. Iedere lijn wordt naargelang zijn lengte ondergebracht in een Familie.
63. De totale kosten (exclusief kosten van voeding en distributie) en inkomsten van een rendabele zone worden verdeeld over de Families in functie van een sleutel gebaseerd op het aantal lijnen. Dit resulteert in een totale marge (exclusief kosten voor voeding en distributie) voor elke Familie van de betrokken rendabele zone.
64. De kosten voor voeding en distributie voor een bepaalde rendabele zone worden verdeeld over de Families in functie van een sleutel gebaseerd op lijnlengte. Dit resulteert in kosten voor voeding en distributie voor elke Familie van de betrokken rendabele zone.
65. De som van de bekomen resultaten geeft een marge per Familie van de betrokken rendabele zone. De som van de negatieve marges levert de netto-kosten van de niet-rendabele lijnen in de betrokken rendabele zone.
66. Deze oefening wordt herhaald voor elke zone die in het eerste luik als rendabel werd geïdentificeerd.

3.3 Openbare Betaaltelefoons

67. In het model voor de netto-kosten van de Openbare Betaaltelefoons worden de netto-kosten berekend die exclusief toe te schrijven zijn aan het overeenkomstig de wettelijke bepalingen voorzien in Openbare Betaaltelefoons.
68. Het effect van de aanwezigheid van Openbare Betaaltelefoons op de rentabiliteit van de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie wordt dan geëvalueerd in het model voor de netto-kosten van de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie zelf. Daar worden zij als abonnees opgenomen die het normale kleinhandelstarief betalen.
69. Voor de identificatie van de structureel niet-rendabele elementen en de gerelateerde kosten worden enkel de betaaltelefoons die Belgacom exploiteert in het kader van de universele

dienstverlening (de "Openbare Betaaltelefoons") in rekening gebracht. Het Instituut heeft een lijst vastgesteld van deze Openbare Betaaltelefoons. Andere betaaltelefoons worden door Belgacom uit eigen beweging geëxploiteerd en worden niet in aanmerking genomen voor de berekening van de netto-kosten van de verplichting tot het voorzien van de Openbare Betaaltelefoons. Deze andere betaaltelefoons worden evenwel beschouwd als aanleiding gevend tot Indirecte Winsten in het netto-kostenmodel voor de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie.

70. In principe zou een evaluatie per Openbare Betaaltelefoon moeten worden uitgevoerd. Dit zou inhouden dat voor elke Openbare Betaaltelefoon afzonderlijk moet beslist worden of deze al dan niet structureel rendabel is. Indien de Openbare Betaaltelefoon structureel niet-rendabel is, dan dienen zijn netto-kosten in rekening gebracht te worden. Dergelijke evaluatie op individuele basis is gelet op het groot aantal Openbare Betaaltelefoons evenwel onhandelbaar.
71. Om de evaluatie handelbaar te maken worden Families van Openbare Betaaltelefoons gedefinieerd. Iedere Familie wordt gekarakteriseerd door een interval van tariefeenheden van 0,20 EUR of 0,41 EUR. Het interval dat wordt gekozen is 500. Dit betekent dat we dus Families krijgen van 0 tot 499, van 500 tot 999, enzoverder. Iedere Openbare Betaaltelefoon wordt ondergebracht in een van de Families. Een Openbare Betaaltelefoon die bijvoorbeeld hoort tot de Familie (1499-2000; 0,20 EUR), heeft over een jaar tussen de 1499 en 2000 tariefeenheden van 0,20 EUR gegenereerd.
72. Wat betreft de kosten worden de totale vaste kosten en de totale variabele kosten veroorzaakt door de exploitatie van de Openbare Betaaltelefoons geïdentificeerd.
73. De totale vaste kosten worden aan de Families toegewezen op basis van het aantal Openbare Betaaltelefoons per Familie. De totale variabele kosten worden aan de Families toegewezen op basis van het aantal tariefeenheden gegenereerd door de Families.
74. Vervolgens worden de totale inkomsten uit verkeer van de Openbare Betaaltelefoons geïdentificeerd. Deze worden aan de Families toegewezen op basis van gepaste sleutels.
75. Op basis van voorgaande kunnen per Familie de kosten en de inkomsten tegenover elkaar geplaatst worden en kan dus voor iedere Familie bepaald worden of dit tot een positief of een negatief resultaat leidt. Dit wordt uitgevoerd zowel voor de Openbare Betaaltelefoons die werken op basis van tariefeenheden van 0,20 EUR als voor de Openbare Betaaltelefoons die werken op basis van tariefeenheden van 0,41 EUR. De Families die tot een negatief resultaat leiden worden beschouwd als structureel niet-rendabel. Voor deze Families zullen de netto-kosten worden berekend.

76. Door het optellen van de netto-kosten van de structureel niet-rendabele Families wordt een eerste resultaat voor de netto-kosten van de Openbare Betaaltelefoons bekomen.

77. Er dient bij deze oefening uiteraard eveneens rekening te worden gehouden met Indirecte Winsten.

Zoals reeds gesteld worden de betaaltelefoons die door Belgacom uit eigen beweging worden geëxploiteerd in rekening gebracht als Indirecte Winsten. Zij worden inderdaad als dusdanig beschouwd in de berekening van de netto-kosten van de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie.

Er zijn verder nog andere inkomsten die aanleiding kunnen geven tot Indirecte Winsten:

- de inkomsten tengevolge van de Payphone Access Fee (PAF) die aan andere operatoren wordt aangerekend wanneer een klant een oproep maakt naar een 0800-nummer van die andere operator;
- de inkomsten tengevolge van de Payphone Access Fee die Belgacom aan zichzelf moet aanrekenen;
- de inkomsten tengevolge van activiteiten die voortvloeien uit betaaltelefoons geëxploiteerd door personen andere dan Belgacom. Het gaat daarbij bijvoorbeeld om de inkomsten voor het onderhoud van betaaltelefoons die worden gehuurd door hotels, cafés, etc.
- de inkomsten tengevolge van de dienst Convenience Line;
- de inkomsten tengevolge van de dienst Pay&Go Reload.

Enkel de inkomsten afkomstig van Openbare Betaaltelefoons worden in het netto-kostenmodel voor de Openbare Betaaltelefoons in rekening gebracht. Deze afkomstig van openbare betaaltelefoons geëxploiteerd door Belgacom, andere dan de Openbare Betaaltelefoons, worden naar het netto-kostenmodel voor de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie getransfereerd.

De andere inkomsten uit Openbare Betaaltelefoons worden toegewezen aan de Families op basis van gepaste sleutels. Aldus worden zij in rekening gebracht ter bepaling van de structureel niet-rendabele Families.

Tenslotte dient er rekening te worden gehouden met de Indirecte Winst tengevolge van de publicitaire waarde van de ruimte op een Openbare Betaaltelefoon. Daarbij wordt rekening gehouden met de waarde die de markt geeft aan dergelijke publicitaire ruimte.

3.4 Sociale en Speciale Tarieven en Ononderbroken Dienst

78. In het model voor de netto-kosten van de Sociale en Speciale Tarieven en de Ononderbroken Dienst worden de netto-kosten berekend die uitdrukkelijk en exclusief toe te schrijven zijn aan het overeenkomstig de wettelijke bepalingen verplicht aanbieden van Sociale en Speciale Tarieven en het voorzien in een Ononderbroken Dienst in geval van wanbetaling.
79. Het effect van de aanwezigheid van de abonnees die recht hebben op een Sociaal of Speciaal Tarief of een Ononderbroken Dienst, op de rentabiliteit van de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie wordt geëvalueerd in het model voor de netto-kosten van de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie zelf. Daar worden zij als abonnees opgenomen die het normale kleinhandelstarief betalen.
80. De netto-kosten tengevolge van het aanbieden van Sociale en Speciale Tarieven en een Ononderbroken Dienst zijn gelijk aan het verschil tussen de inkomsten die Belgacom zou hebben waargenomen van de betrokken klanten indien geen Sociale of Speciale Tarieven werden aangeboden en indien geen Ononderbroken Dienst werd aangeboden en de inkomsten die Belgacom effectief waarneemt van de betrokken klanten.

3.5 Universele Telefoonboeken

81. Belgacom besteedt de productie van de Universele Telefoonboeken uit aan een derde partij waarbij het contract met deze derde partij de kosten van Belgacom tengevolge van de verplichting tot het leveren van de Universele Telefoonboeken dekken. Deze UD-component veroorzaakt bijgevolg geen netto-kosten voor Belgacom.
82. De UD-component Universele Telefoonboeken maakt geen gebruik van de diensten aansluiting op het PSTN, onderhoud van de aansluiting en gebruik van het PSTN geleverd door de UD-component Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie.

3.6 Dienst Inlichtingen

83. De UD-component Dienst Inlichtingen geeft, beschouwd als onderdeel van de divisie Directory Information Services (DIS) van Belgacom en onder de assumpties die reeds in September 2000 werden meegedeeld, geen aanleiding tot netto-kosten voor Belgacom.
84. De UD-component Dienst Inlichtingen maakt gebruik van de diensten aansluiting op het PSTN, onderhoud van de aansluiting en gebruik van het PSTN geleverd door de UD-component Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie.

4 Technische Beschrijving van de Modellen

4.1 Algemeen

85. De Universele Dienstverlening bestaat uit vijf componenten (Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie, Openbare Betaaltelefoons, Sociale en Speciale Tarieven en Ononderbroken Dienstverlening, Universele Telefoonboeken en Inlichtingendienst) waarvan de netto-kosten van elk van deze componenten afzonderlijk en onafhankelijk kunnen berekend worden. Daartoe worden de componenten, zoals hoger reeds aangegeven, beschouwd als zouden zij door afzonderlijke personen worden geleverd. Daarbij maken de personen die de Openbare Betaaltelefoons, de Sociale en Speciale Tarieven en de Ononderbroken Dienstverlening of de Inlichtingendienst leveren gebruik van de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie die door een andere persoon wordt geleverd en dit tegen normale kleinhandelsvoorwaarden.

86. De componenten Sociale en Speciale Tarieven en Ononderbroken Dienstverlening, Openbare Betaaltelefoons en Inlichtingendienst betalen voor de aansluitingen, de maandelijkse abonnementen en het gebruik van de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie de standaard kleinhandelstarieven. Dit betreft dus in principe enkel aansluitingen, abonnementen en gebruik van het PSTN in overeenstemming met de reikwijdte van de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie.

87. De bron van alle gegevens betreffende kosten en inkomsten is de boekhouding van Belgacom NV voor 2001 (Actuals 2001), tenzij anders vermeld. Uit de boekhouding van Belgacom NV (boekhoudkundig systeem SAP) worden de direct toewijsbare kosten bepaald voor een UD-component. De indirect en de niet-toewijsbare kosten worden via Belgacom's Activity Based Costing (ABC)- en Product Profitability Project (PPP)-model (netwerkmodel of ANS-model) toegewezen aan de UD-component. De activa worden gewaardeerd aan de hand van een Current Cost Accounting (CCA)-methode, meer bepaald de Tilted Annuity Method (TAM), versie 9.

Er worden dus geen gebudgetteerde gegevens voor 2003 gebruikt.

Er worden geen correcties aangebracht om rekening te houden met de waarschijnlijke verkeersvolumes voor de komende 2 of 3 jaar.

88. De modellering waarbij de UD-componenten Sociale en Speciale Tarieven en Ononderbroken Dienst, Openbare Betaaltelefoons en Dienst Inlichtingen gebruik maken van de diensten geleverd door de UD-component Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie, vereist vervolgens dat een aantal transferts worden uitgevoerd tussen de kosten- en inkomstenbasissen van de respectievelijke UD-componenten.

89. In dit hoofdstuk wordt voor elk van de UD-componenten verduidelijkt welke de kostenbasis is waaruit wordt vertrokken voor de verdere berekeningen en tevens hoe de kosten uit deze basis precies worden toegewezen en verwerkt ter berekening van de netto-kosten van de UD-component.

4.2 Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie

90. De berekening van de netto-kosten van de UD-component Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie bestaat uit twee luiken: de berekening van de netto-kosten van de structureel niet-rendabele Lokale Centrales (LEXen) en de berekening van de netto-kosten van de structureel niet-rendabele lijnen bediend door rendabele Lokale Centrales.

91. De kostenbasis bestaat uit een aantal kosten die direct kunnen toegewezen worden aan de diensten die worden geleverd door de UD-component Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie (leveren van aansluiting op het PSTN, PSTN provisioning, onderhouden van de PSTN-aansluiting, PSTN subscription, en aanbieden van gebruik van het PSTN) en een aantal indirect en niet-toewijsbare kosten die worden toegewezen aan de diensten geleverd door de UD-component Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie met behulp van Belgacom's kostenmodellen (ABC- en PPP-model).

92. Gelet op het feit dat de ISDN-dienstverlening wordt beschouwd als een dienstverlening die een Indirecte Winst kan genereren voor de UD-component Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie en gelet op de structurele gelijkenissen met de PSTN-gegevens, worden de kosten en inkomsten van de ISDN-dienstverlening gelijk verwerkt met de kosten en inkomsten van de PSTN-dienstverlening.

93. De kosten (voornamelijk de vaste kosten) van de diensten die worden geleverd door de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie en de ISDN-dienstverlening worden verdeeld over alle LEXen.

94. Het gaat daarbij om de kosten van zaken zoals:

- het koppelen of verbinden bij het maken van een nieuwe aansluiting, *Splicing*

Splicing is een arbeidsintensieve activiteit die noodzakelijk is bij het maken van een fysisch nieuwe aansluiting op het netwerk. Deze kosten variëren dus met het aantal nieuwe aansluitingen. De kosten die gepaard gaan met de activiteit *splicing* bevatten ook de kosten voor het transport van de technicus naar de plaats waar de *splicing* moet plaatsgrijpen. Deze kosten variëren dus ook met de afstand die door de technici moet worden afgelegd.

- het herstellen van een PSTN-lijn, *PSTN-repair*

- het herstellen van een ISDN-lijn, *ISDN-repair*
- het proces van verkoop tot levering van een PSTN-aansluiting, *Fullfilment*
- het proces van verkoop tot levering van een ISDN-aansluiting, *Fullfilment*
- het verzekeren van het functioneren van de PSTN-lijnen (exclusief kosten voor het herstellen van een lijn), *Assurance*
- het verzekeren van het functioneren van de ISDN-lijnen (exclusief kosten voor het herstellen van een lijn), *Assurance*
- facturatie, *Billing*
- de kosten van voeding en distributie, *Feeding and Distribution*
- koperlijnen, *Other Copper*

Het gaat daarbij voornamelijk om de koperinfrastructuur, inclusief voeding- en distributielijnen, die wordt gebruikt voor ISDN PRA aansluitingen. Deze kosten variëren met het aantal paren voor ISDN PRA-aansluitingen op een Lokale Centrale en de gemiddelde lengte van die paren op de betreffende Lokale Centrale.

Het gaat daarbij in mindere mate om de kosten tengevolge van de koperlijnen die in de huizen van de abonnees worden binnengebracht (*drop cable*) zowel in het geval van een PSTN- als in het geval van een ISDN BA-aansluiting.

- IT-toepassingen, *Applications*

Het gaat daarbij om de kosten die voortvloeien uit IT-applicaties voor het beheer van de kopernetwerken. De nood aan dergelijke beheerstoepassingen is groter wanneer het aantal koperlijnen dat beheerd moet worden groot is dan wanneer slechts een beperkt aantal lijnen moet worden beheerd.

- metingen van het netwerk, *Measurement*
- de kosten van straatverdelers, *Street Cabinets*
- de kosten van hoofdverdelers, *MDFs*
- Andere, *Dummy*

Het gaat daarbij voornamelijk om kosten van de afdeling ANS die rechtstreeks kunnen toegewezen worden aan de betreffende PSTN- en ISDN-diensten.

- PTS, PBS, etc.

95. De meeste van deze kosten (bijvoorbeeld de kosten voor het proces verkoop tot installatie of activatie van een lijn, de kosten voor het verzekeren van een goed functioneren van de lijnen, het herstellen van een lijn, facturatie, de kosten voor het verbeteren en veranderen van processen) worden in functie van de volumes geleverde en onderhouden aansluitingen (PSTN provisioning en subscription) toegewezen aan de LEXen . De waarden voor deze verdeelsleutel werden berekend op basis van werkelijke gegevens per LEX.

96. Bepaalde kosten worden echter op basis van specifieke verdeelsleutels toegewezen aan de LEXen. Het betreft de kosten Splicing, Other Copper, Applications, Feeding en Distribution, Measurement en Street Cabinets toegewezen aan de diensten leveren van een aansluiting en onderhouden van de aansluiting voor alle LEXen. Daartoe worden de verdeelsleutels Global CAPEX key, Global OPEX key, Distribution CAPEX key, Feeding CAPEX key, Measure CAPEX key, SC CAPEX key en PRA subscription key gebruikt. Deze sleutels werden bepaald op basis van technische gegevens over het toegangsnetwerk.

97. De waarden per LEX voor de verdeelsleutel Global CAPEX key zijn gebaseerd op het aantal paren en de gemiddelde lengte van de paren van elke LEX (Pair*km).

Deze sleutel wordt gebruikt om de kosten *Applications* en *Dummy* toe te wijzen aan de diensten leveren en onderhouden van een PSTN- of een ISDN-aansluiting.

98. De waarden per LEX van de verdeelsleutel Global OPEX key zijn gebaseerd op het aantal leveringen van aansluitingen, de gemiddelde lengte van de paren en het aantal FTE technici die de splicing uitvoeren en die actief zijn in het gebied (7 verschillende gebieden) waar de LEX zich bevindt (FTE*Pair*km).

Deze sleutel wordt gebruikt om de kosten die gepaard gaan met de activiteit *Splicing* toe te wijzen aan de dienst bestaande uit het leveren van een nieuwe aansluiting (*PSTN- en ISDN-provisioning*).

99. De waarden per LEX van de verdeelsleutel Feeding CAPEX key zijn gebaseerd op het aantal voedingsparen en de gemiddelde lengte van de voedingsparen van elke LEX (Pair*km).

Deze verdeelsleutel wordt gebruikt om de kosten van *Feeding* toe te wijzen aan de LEXen.

100. De waarden per LEX van de verdeelsleutel Distribution CAPEX key zijn gebaseerd op het aantal distributieparen en de gemiddelde lengte van de distributieparen van elke LEX (Pair*km).

Deze verdeelsleutel wordt gebruikt om de kosten van *Distribution* toe te wijzen aan de LEXen.

101. De waarden per LEX van de verdeelsleutel Measure CAPEX key zijn gebaseerd op het aantal meeteenheden per LEX.

Deze verdeelsleutel wordt gebruikt om de kosten van *Measurement* toe te wijzen aan de LEXen.

102. De waarden per LEX van de verdeelsleutel SC CAPEX key zijn gebaseerd op het aantal Street Cabinets per LEX.

Deze verdeelsleutel wordt gebruikt om de kosten van *Street Cabinet* toe te wijzen aan de LEXen.

103. De waarden per LEX van de verdeelsleutel PRA subscription key zijn gebaseerd op het aantal paren dat voor PRA-aansluitingen wordt gebruikt en de gemiddelde lengte van die paren voor elke LEX.

Deze verdeelsleutel wordt gebruikt om de kosten van *Other Copper* toe te wijzen aan de LEXen.

104. De variabele kosten (voornamelijk kosten tengevolge van gebruik van het netwerk) worden geleverd door het ABC- en PPP-model en worden afhankelijk van het volume verkeer aan de LEXen toegewezen.

105. De inkomsten uit aansluitingen, abonnementen voor en transferts van PSTN-aansluitingen worden overeenkomstig het effectief aantal aansluitingen en het effectief aantal abonnementen aan de LEXen toegewezen.

106. Ook de inkomsten uit aansluitingen, abonnementen voor en transferts van ISDN-aansluitingen worden overeenkomstig het effectief aantal aansluitingen en het effectief aantal abonnementen aan de LEXen toegewezen.

107. De inkomsten uit basistelefoongesprekken worden overeenkomstig het effectief volume verkeer aan de LEXen toegewezen.

108. De inkomsten uit gesprekken over ISDN-lijnen worden overeenkomstig het effectief volume verkeer aan de LEXen toegewezen.

109. Voor de toewijzing van zowel de inkomsten uit basistelefoonverkeer en ISDN-verkeer als de variabele kosten die daarmee gepaard gaan, wordt gebruik gemaakt van een heuristiek die de concepten van eigenwaarde en netwerkwaarde reeds tot uiting brengen.
110. De verdeelsleutel die wordt gebruikt door de heuristiek om een gedeelte van de inkomsten en de kosten van een LEX voor uitgaande oproepen toe te wijzen aan een andere LEX wordt als volgt bepaald. Op basis van reële gegevens per LEX betreffende het volume minuten dat binnenkomt op die LEX, worden per LEX theoretische inkomsten berekend (volume vermenigvuldigd met standaard kleinhandelstarief). De ratio van de theoretische inkomsten van een LEX tegenover de som van de theoretische inkomsten van alle LEXen levert de waarde van de verdeelsleutel voor die LEX.
111. Per LEX kan worden nagegaan welke de inkomsten zijn uit uitgaande gesprekken. Volgens de gebruikte heuristiek wordt daarvan slechts 50 % toegewezen aan de betreffende LEX. De andere 50 % wordt verdeeld over alle andere LEXen met behulp van de verdeelsleutel die zonet werd bepaald.
112. In principe dient de heuristiek eveneens te worden toegepast op het internationaal uitgaand en binnenkomend basistelefoonverkeer. Voor het internationaal uitgaand basistelefoonverkeer kan Belgacom de gerelateerde kosten en inkomsten rekening houdend met de heuristiek correct ventileren over de LEXen. Op dit ogenblik is Belgacom echter niet in staat dit eveneens correct te doen voor het internationaal binnenkomend verkeer. Daarom wordt momenteel enerzijds het internationaal binnenkomend verkeer niet verrekend, maar wordt anderzijds niet 50 %, maar 100 % van de kosten en inkomsten gerelateerd met het internationaal uitgaand verkeer toegewezen aan de LEXen waarop het verkeer ontstaat. Zodoende wordt reeds benaderend rekening gehouden met het internationaal binnenkomend verkeer.
113. Zoals reeds aangegeven dient het nationaal binnenkomend verkeer niet betrokken te worden in de analyse.
114. 15 % van de PSTN- en/of ISDN-oproepen worden als substitueerbaar beschouwd. Dit percentage werd gebruikt door de Britse regulator OFTEL.
115. Bij de berekening van de netto-kosten van de structureel niet-rendabele Lokale Centrales wordt ook rekening gehouden met de Indirecte Winsten:

- ISDN

De kosten en inkomsten van de ISDN-dienstverlening worden zoals hoger reeds aangeduid, verwerkt zoals de kosten en inkomsten van de PSTN-dienstverlening.

- Internettoegang;

De gegevens gebruikt voor Internettoegang betreffen het jaar 2000 (CCA-waarden).

- MVAS

Deze diensten hebben als effect dat zij het gebruik van de basistelefoon- en ISDN-dienst aanzwengelen. Bijvoorbeeld de Phonemail-dienst. De inkomsten uit de gesprekken die specifiek werden gevoerd tengevolge of voor deze dienst dienen in principe eveneens beschouwd te worden als inkomsten voor deze dienst. Dergelijke diensten geven aanleiding tot een stijging van het aantal gesprekken dat effectief gevoerd wordt. Waar gesprekken niet worden opgezet wanneer de opgebeldde niet thuis is, gaan deze nu wel door. Ook de idee dat er steeds een Phonemail actief is, zorgt ervoor dat mensen gemakkelijker een telefoontje plegen. Gelet op het feit dat de berekening van de netto-kosten, exclusief Indirecte Winsten, werden berekend op basis van werkelijke verkeersgegevens, dito inkomsten, dienen de kosten van een dienst als Phonemail eveneens in rekening gebracht te worden.

Andere MVAS-diensten (zoals de Comfortdiensten) geven op basis van directe inkomsten reeds aanleiding tot Indirecte Winsten. Daarnaast zwengelen zij ook het telefoonverkeer aan en vormen dus ook op basis van indirecte inkomsten Indirecte Winsten.

De kosten en inkomsten gerelateerd aan de MVAS worden aan de LEXen toegewezen op basis van de abonnementen op deze diensten.

- Benefit-plannen

Voor de Benefit-plannen gelden dezelfde redenen als voor MVAS om deze in rekening te brengen. Deze plannen hebben immers ook een effect op het volume verkeer dat wordt gegenereerd. De inkomsten uit het meer-verkeer dat werd gegenereerd moeten daarom in principe eveneens als inkomsten van deze plannen beschouwd worden om een correct beeld te krijgen. Het is echter moeilijk om het meer-verkeer tengevolge van deze plannen te meten.

De kosten en inkomsten worden in functie van het volume verkeer toegewezen aan de LEXen.

- BVAS

Voor de BVAS worden momenteel voorlopige cijfers voor directe kosten en inkomsten voor 2001 gebruikt.

De kosten en inkomsten van de BVAS worden toegewezen aan de LEXen op basis van:

- i. een 0/100-regel voor de 0800 en 078 oproepen;

100 % van de kosten en inkomsten wordt dus toegewezen aan de LEX waarop de Service Provider is aangesloten.

- ii. een 100/0-regel voor de andere BVAS-oproepen (090X, 070, 077, ...);

100 % van de kosten en inkomsten wordt dus toegewezen aan de LEX waarop de oproep ontstaat.

- ADSL

Wat ADSL betreft wordt gewerkt met een schatting betreffende het aantal ADSL-lijnen dat zich in structureel niet-rendabele zones bevindt en het aantal ADSL-lijnen dat feitelijk niet-rendabele lijnen betreft.

116. Wat betreft de berekening van de netto-kosten van de structureel niet-rendabele lijnen in rendabele zones worden zoals hoger gesteld Families van lijnen gedefinieerd. Iedere Familie wordt gekarakteriseerd door een interval van lijnlengten. Iedere lijn van een rendabele zone wordt naargelang zijn lengte ondergebracht in een bepaalde Familie.

117. De totale kosten (exclusief kosten van voeding en distributie) en inkomsten van een rendabele zone worden verdeeld over de Families in functie van de verhouding van het aantal lijnen van elke Familie tot het totaal aantal lijnen van de betrokken rendabele zone. Dit resulteert in een totale marge (exclusief kosten voor voeding en distributie) voor elke Familie van de betrokken rendabele zone.

In principe zouden de verkeersvolumes per lijnlengte betere allocatiesleutels vormen. Er is echter geen cijfermatig verband beschikbaar tussen volumes verkeer en lijnlengtes. Deze methode kan daarom niet in de praktijk worden gebracht.

118. De kosten voor voeding en distributie voor een bepaalde rendabele zone worden verdeeld over de Families in functie van de verhouding van de totale lijnlengte van alle lijnen van elke Familie tot de totale lijnlengte van alle Families van de betrokken rendabele zone. Dit resulteert in kosten voor voeding en distributie voor elke Familie van de betrokken rendabele zone.

119. De som van de bekomen resultaten geeft een marge per Familie van de betrokken rendabele zone. De som van de negatieve marges levert de netto-kosten van de niet-rendabele lijnen in de betrokken rendabele zone.
120. Deze oefening wordt herhaald voor elke zone die in het eerste luik als rendabel werd geïdentificeerd.

4.3 Openbare Betaaltelefoons

121. In eerste instantie wordt de kostenbasis voor alle betaaltelefoons bepaald. Deze bestaat enerzijds uit een aantal direct toewijsbare kosten en anderzijds uit een aantal indirect en niet-toewijsbare kosten. Voor elk van de kosten wordt tevens onmiddellijk aangegeven of het vaste of variabele kosten betreft.
122. De direct toewijsbare kosten omvatten drie groepen van kosten : zogenaamde *Materials out of Stock*, *Services and Other Goods* en *Depreciations*.

De kosten *Materials out of Stock* omvatten de kosten *Payphones* en *Cards*. De eerste, *Payphones*, betreffen de kosten van diverse onderdelen van betaaltelefoons (deuren, afdekking, lampen, hoorn, koord, omhulsel, connectors, interne delen, ...) die worden gebruikt bij onderhoud en herstelling van deze betaaltelefoons. Het betreft hier vaste kosten. De tweede, *Cards*, betreffen de kosten van de telekaarten. Het betreft hier variabele kosten.

De kosten *Services and Other Goods* omvatten de kosten *Interconnection*, *Commissioning*, *Cash Management* en *Other*. De eerste, *Interconnection*, betreffen de interconnectietarieven die dienen betaald te worden aan andere operatoren in geval van oproepen vanuit betaaltelefoons naar de netwerken van die operatoren (overwegend naar mobiele netwerken). Het betreft hier uiteraard variabele kosten. Deze kosten worden echter uit de kostenbasis verwijderd gelet op het feit dat deze impliciet reeds aanwezig zijn in het standaard kleinhandelstarief dat de UD-component Openbare Betaaltelefoons aan de UD-component Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie betaalt voor het gebruik van de spraaktelefoon dienst. De tweede, *Commissioning*, betreft de gelden die worden betaald aan de eigenaars van locaties voor de plaatsing van betaaltelefoons en de vergoedingen (*Clearing Fees*) die worden betaald aan de zogenaamde *Clearing Houses* (deze instanties verifiëren en autoriseren betalingen die via kredietkaarten worden uitgevoerd). Het verlenen van de mogelijkheid te betalen met kredietkaarten verhoogt het gemak voor de gebruikers en heeft als dusdanig een positief effect op het gebruik van de betaaltelefoons wat op zich de netto-kosten helpt drukken. Voor wat betreft de bedragen die worden betaald aan personen die eigenaars zijn van locaties waarop de betaaltelefoons worden geplaatst, is het duidelijk dat het voornamelijk gaat om aantrekkelijke locaties in termen van passage van potentiële gebruikers. Dit verhoogt dus ook opnieuw het gebruik van de betaaltelefoons en

drukt de netto-kosten. Het betreft hier variabele kosten. De derde, *Cash Management*, betreffen de kosten gerelateerd aan het uitbesteden van een gedeelte van het verzamelen van de geldstukken. Het betreft hier variabele kosten. De vierde en laatste, *Other*, omvat een aantal kleinere kosten van vaste aard gerelateerd aan de betaaltelefoons.

De kosten *Depreciations* betreffen de afschrijvingen van de betaaltelefoons (de kabinen en de telefoons). Het betreft hier vaste kosten.

123. De indirect en niet toewijsbare kosten worden toegewezen via Belgacom's ABC- en PPP-modellen.

De kosten toegewezen via het ABC-model omvatten:

- *Strategy, Marketing & Sales Management*,

Het betreft hier de kosten gerelateerd aan het beheer van het product betaaltelefoons.

- *Fulfillment (Selling-to-Provisioning)*,

Het betreft hier theoretisch de kosten tengevolge van verkoop, installatie en aanpassing van de betaaltelefoons.

Verkoop slaat uiteraard niet op verkoop van Openbare Betaaltelefoons, maar wel op o.a. de onderhandelingen met personen die locaties verhuren voor betaaltelefoons (inclusief Openbare Betaaltelefoons) en met personen zoals hotels, cafés, etc bij wie door Belgacom geëxploiteerde betaaltelefoons worden geïnstalleerd.

In het geval van installatie van een betaaltelefoon gaat dit van het behandelen en versturen van de nodige opdrachten, over het ter plekke gaan van de techniciens tot de aanleg van de betonnen sokkel (in voorkomend geval) en de installatie van de kabine (in voorkomend geval) en de telefoon.

In het geval van aanpassingen denken we bijvoorbeeld aan een Multipay-model (telekaarten en Proton kaarten) dat wordt aangepast naar een Multipay+ model (telekaarten, Proton kaarten en munten).

Het betreffen dus voornamelijk operationele kosten.

- *Assurance (Problem Handling & Repair)*,

Het betreft hier zoals de naam duidelijk stelt de kosten tengevolge van het verhelpen en oplossen van problemen en herstellen van fouten, schade, etc.

Wat misschien op het eerste gezicht minder voor de hand ligt, is dat ook de kosten voor het ophalen van de muntstukken en de kosten voor de distributie van de telekaarten in deze kosten zijn begrepen. Dit heeft zijn logika in het feit dat het ophalen van de muntstukken en het verdelen van de telekaarten nodig zijn voor of bijdragen tot een normaal functioneren van de betaaltelefoons.

In dezelfde logika omvatten deze kosten ook de kosten voor de informatica toepassing waarmee het park aan betaaltelefoons wordt beheerd (PAS) en de kosten tengevolge van het gebruik van de *Belgacom Fleet* voor het transport van de techniciens.

- *Dispatching of Splicing Work Orders,*

Het gaat hier om de kosten specifiek tengevolge van het behandelen en versturen van de *Splicing* opdrachten. *Splicing* is een technische ingreep die in voorkomend geval nodig is bij het maken van een nieuwe aansluiting op het netwerk.

- *Billing, Payment and Collection,*

Het betreft hier voornamelijk kosten tengevolge van dubieuze debiteuren (*Bad Debt*). De debiteuren betreffen in casu de verkopers van telekaarten.

- Support,

Het betreft hier ondersteunende activiteiten (Supply Chain & Facilities Services, IT Services) die voor het product betaaltelefoons worden uitgevoerd.

- PTS,

People, Teams and Skills.

- PBS,

Pension Back Service.

- Management & Support,

Het betreft hier algemene beheers- en ondersteuningskosten exclusief de kosten specifiek tengevolge van personeels- en financieel beheer en de kosten van PTS, PBS en RPA.

- RPA,

Het betreft hier de kosten van ondersteuning en begeleiding gegeven door het departement Regulatory and Public Affairs.

- Manage Improvement and Change,

Het betreft hier de kosten voor het ontwikkelen en beheren van kwaliteitssystemen, documentatie, processen, etc. die werden toegewezen aan het product betaaltelefoons.

- HR, Finance en ANS Misc

Het betreft hier de kosten specifiek tengevolge van HR- en financieel beheer en een aantal kosten specifiek aan het departement ANS.

De kosten die werden toegewezen via het PPP-model betreffen enkel kosten die te maken hebben met de toegang tot het netwerk. Geen enkele van de betreffende kosten heeft te maken met verkeer (gebruik van het netwerk). Nochtans kunnen niet alle kosten die door het PPP-model werden toegewezen aan de betaaltelefoons, worden opgenomen in de kostenbasis voor het model voor de netto-kosten van de Openbare Betaaltelefoons. Een gedeelte van deze kosten zijn dezelfde als deze die door het PPP-model worden toegewezen aan de PSTN-aansluitingen. Dit is logisch vermits een betaaltelefoon, aangesloten op het netwerk, van dezelfde netwerkelementen gebruik maakt als een telefoon van een eindgebruiker aangesloten op een PSTN-interface. We denken daarbij aan de koperkabel, de hoofdverdeler (MDF), etc. In dit model betaalt de UD-component Openbare Betaaltelefoons daarvoor echter het standaard kleinhandelstarief voor de aansluitingen en de abonnementen aan de UD-component Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie. Deze kosten toegewezen door het PPP-model aan de betaaltelefoons behoren dus niet tot de kostenbasis voor dit netto-kostenmodel en werden daarom verwijderd.

De kosten toegewezen door het PPP-model aan de betaaltelefoons die dan echter exclusief te maken hebben met die betaaltelefoons blijven uiteraard wel deel uitmaken van de kostenbasis voor dit netto-kostenmodel. Het gaat daarbij enerzijds om afschrijvingen voor bepaalde gedeelten van de kabines (de installatie van bepaalde gedeelten van de kabines, meer bepaald de betonnen sokkel, de tube waardoor de kabels komen, etc. worden op rekening van het departement ANS geplaatst), afschrijvingen van telmachines en hun accessoires (machines om muntstukken te tellen) en anderzijds om kosten van onderhoud.

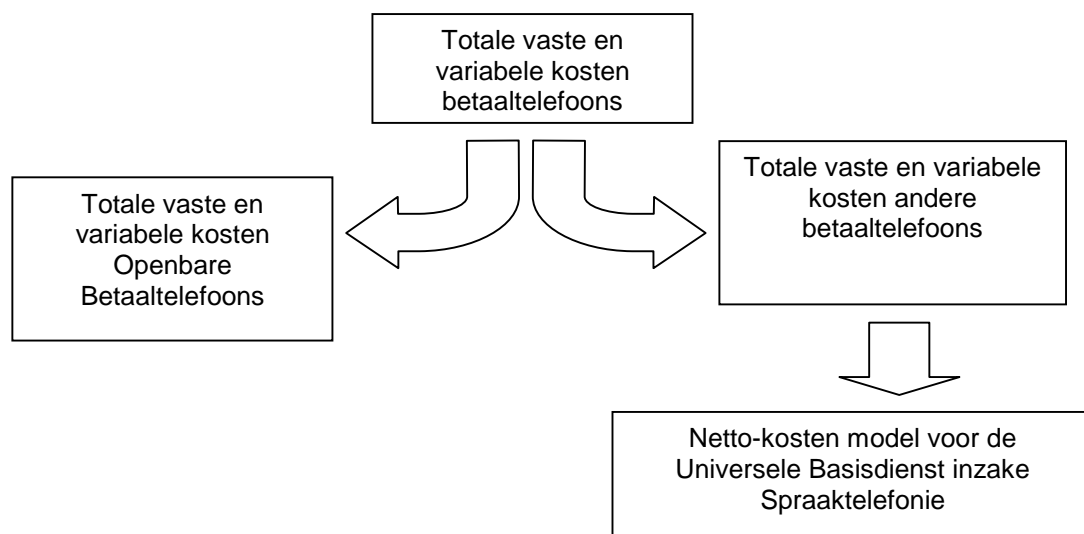
Zowel in het geval van de kosten toegewezen door het ABC-model als in het geval van de kosten toegewezen door het PPP-model gaat het om vaste kosten.

124. We beschikken nu reeds over drie groepen van kosten, meer bepaald vaste kosten (die variëren met het aantal kabinen), variabele kosten (die variëren met het volume verkeer) en kosten die niet in dit model kunnen worden in beschouwing genomen (out of scope). Vervolgens moeten de kosten gerelateerd aan de Openbare Betaaltelefoons worden afgesplitst van de andere. Deze laatste kunnen niet als deel uitmakend van de kostenbasis voor het netto-kostenmodel voor de Openbare Betaaltelefoons worden opgenomen. Deze kosten worden naar het netto-kostenmodel voor de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie getransfereerd.

Voor de vaste kosten vormt de verhouding tussen het aantal Openbare Betaaltelefoons en het totaal aantal betaaltelefoons de verdeelsleutel.

Voor de variabele kosten vormen het aantal tariefeenheden gegenereerd door Openbare Betaaltelefoons en het aantal gegenereerd door andere betaaltelefoons de sleutel ter verdeling.

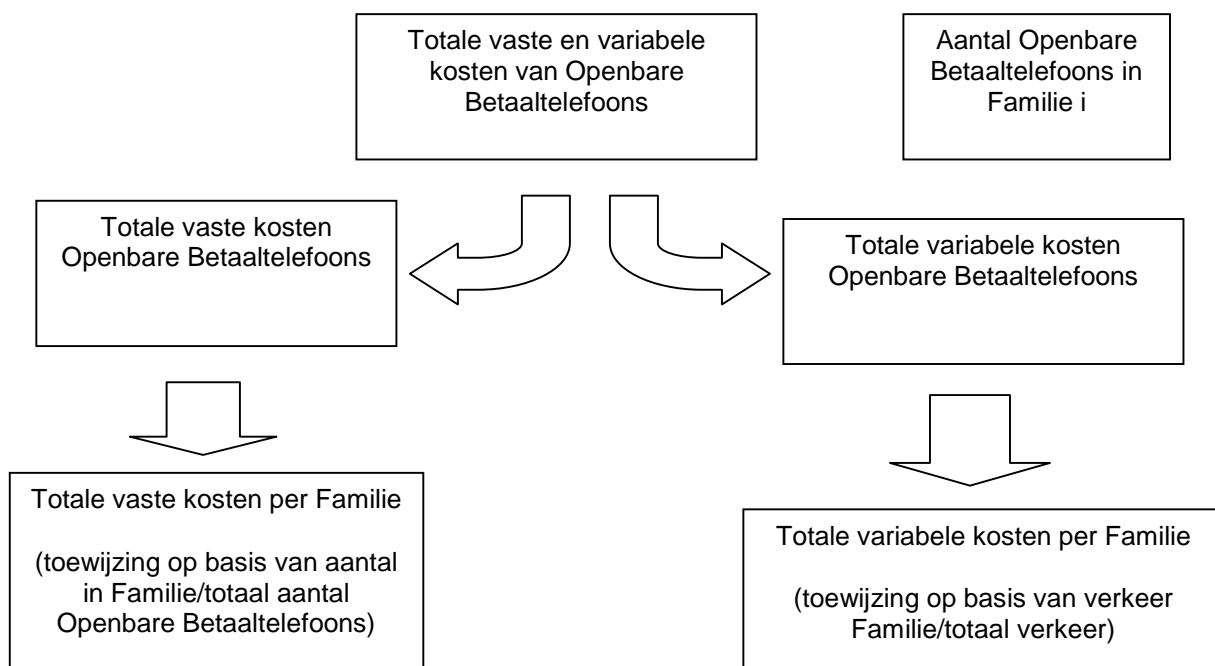
De totale vaste en variabele kosten van de andere betaaltelefoons worden getransfereerd naar het netto-kosten model voor de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie.

125. De totale vaste kosten worden verdeeld over het volledige park van Openbare Betaaltelefoons op basis van het aantal Openbare Betaaltelefoons per Familie.

De totale variabele kosten worden pro rata het verkeer dat door een Familie wordt veroorzaakt (som van tariefeenheden veroorzaakt door de Openbare Betaaltelefoons van een Familie) toegewezen aan die Familie.

Alzo kunnen ook gemiddelde variabele kosten voor de Openbare Betaaltelefoons behorend tot een Familie worden berekend.

126. Tenslotte moet wat betreft de kosten de kosten voor toegang tot het netwerk en de verkeerskosten in rekening worden gebracht. Dit zijn de kosten die de UD-component Openbare Betaaltelefoons aan de UD-component Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie dient te betalen voor toegang tot en gebruik van het PSTN:

- 13,39 EUR per maand per PSTN-lijn (= abonnementsgeld, excl. BTW)
- Het standaard kleinhandelstarief voor de gesprekken (het gaat hierbij niet om oproepen naar groene nummers vermits deze kosteloos zijn voor een abonnee)
- Het abonnementsgeld voor het ontvangen van het 16 kHz signaal: 3,10 EUR per toestel per maand.

De abonnementskosten (standaard aansluiting en 16 kHz signaal) worden over de Families geventileerd op basis van het aantal Openbare Betaaltelefoons per Familie.

De kosten van verkeer (gebruik van het netwerk) worden geventileerd in functie van het aantal tariefeenheden gegenereerd door de Families.

Le signal 16 kHz est un signal qui peut être envoyé sur un ligne téléphonique. Ce signal peut être utilisé pour plusieurs choses : par exemple pour les télétaxateurs, pour certains PABX,... Dans le cas des payphones il est utilisé pour démarrer la taxation du payphone. En fait, le payphone sait, sur base d'une analyse de numéro, quel est le tarif qu'il doit appliquer. Des du moment ou la personne appelée avec un payphone BGC répond, le central téléphonique envoie le premier signal 16 kHz sur la ligne et ceci met en marche la taxation de l'appel par le payphone. Le prix (HTVA) mensuel de ce service est de 3,0992 Euro.

127. Anderzijds worden de totale inkomsten voor de betaaltelefoons geïdentificeerd. De inkomsten worden gegenereerd door:

- gesprekken vanuit de Openbare Betaaltelefoons,

Het gaat hierbij om gesprekken (naar zowel geografische als niet-geografische nummers) waarbij de betalingen gebeuren met muntstukken, kredietkaarten, telekaarten of Protonkaarten. Het aanbieden van de mogelijkheid te betalen met kredietkaarten verhoogt het gemak voor de klanten en heeft een positief effect op het gebruik van de Openbare Betaaltelefoons wat de netto-kosten mede helpt drukken.

- de Payphone Access Fees,

Het gaat hierbij niet alleen om de ontvangsten van de Carrier Business Unit, maar tevens om de bedragen die Belgacom aan zichzelf moet aanrekenen. In dit laatste geval gaat het in dit model dus om bedragen die worden uitbetaald door de UD-component Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie aan de UD-component Openbare Betaaltelefoons.

Deze inkomsten kunnen beschouwd worden als aanleiding gevend tot een Indirecte Winst.

- de dienst Convenience Line,

Het gaat hierbij om betaaltelefoons die worden geëxploiteerd op vraag van een gemeente waarbij deze gemeente deelneemt in de kosten voor de exploitatie.

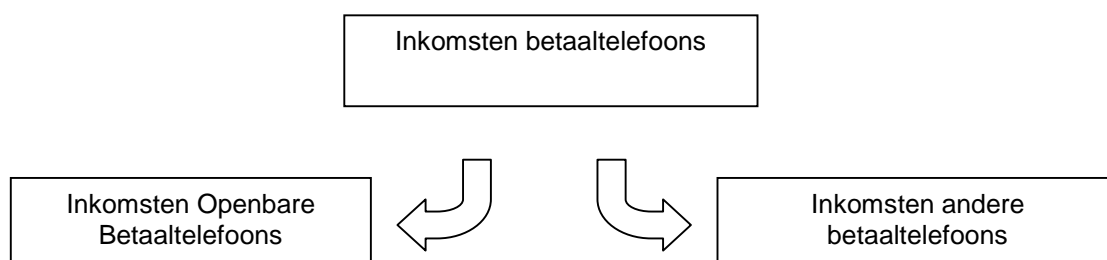
Deze inkomsten kunnen beschouwd worden als aanleiding gevend tot een Indirecte Winst.

- het herladen van Pay&Go kaarten.

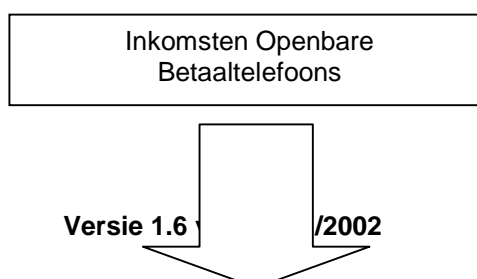
Deze inkomsten kunnen beschouwd worden als aanleiding gevend tot een Indirecte Winst.

128. De inkomsten uit gesprekken worden gesplitst in de inkomsten uit gesprekken vanuit Openbare Betaaltelefoons en de inkomsten uit gesprekken vanuit andere betaaltelefoons en dit op basis van de theoretische inkomsten.

De inkomsten uit gesprekken uit andere betaaltelefoons worden getransfereerd naar het netto-kosten model voor de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie.

129. De totale inkomsten uit gesprekken vanuit Openbare Betaaltelefoons worden pro rata de theoretische inkomsten van een Familie, toegewezen aan die Familie.

Inkomsten per Familie (toewijzing op basis van theoretische inkomsten van een Familie)
--

130. De inkomsten uit de Payphone Access Fee worden verdeeld tussen de Openbare Betaaltelefoons en de andere betaaltelefoons in functie van het totaal aantal tariefeenheden dat door de Openbare Betaaltelefoons wordt gegenereerd en het totaal aantal dat door de andere betaaltelefoons wordt gegenereerd.

Vervolgens worden de totale PAF-inkomsten van de Openbare Betaaltelefoons verdeeld over de Families in functie van het aantal tariefeenheden per Familie (waarbij steeds ook een onderscheid wordt gemaakt tussen tariefeenheden van 0,20 en tariefeenheden van 0,41 EUR).

131. De inkomsten uit de dienst Convenience Line worden in mindering gebracht op de nettokosten van het park van structureel niet-rendabele Openbare Betaaltelefoons.

132. De inkomsten uit het herladen van Pay&Go kaarten worden toegewezen in functie van het volume verkeer dat wordt gegenereerd. Deze manier van toewijzen wordt geruikt zowel voor het splitsen van de inkomsten tussen de Openbare Betaaltelefoons en de andere betaaltelefoons als voor het verdelen van de inkomsten over de Families van Openbare Betaaltelefoons.

133. Vervolgens kunnen voor iedere Familie van Openbare Betaaltelefoons de inkomsten ten opzichte van de kosten worden gezet. Een negatief resultaat duidt op het structureel niet rendabel zijn van de Familie. De betrokken Familie zal bijdragen tot de totale netto-kosten van de Openbare Betaaltelefoons ter waarde van het bedrag dat uit bovenstaande oefening volgde.

De som van de negatieve waarden vormt een eerste resultaat voor de netto-kosten.

134. Un bénéfice indirect à prendre en compte dans le cadre de la mise à disposition de postes téléphoniques payants publics est l'effet publicitaire résultant de la présence du logo de BGC sur les postes téléphoniques. En effet, les autres bénéfices indirects ont déjà été comptabilisés dans la base de revenus où on été soustraits symétriquement de la base de coûts et seront traités dans le cadre du service de base universel de téléphonie vocale.

Ce bénéfice est calculé sur base du prix payé par Belgacom pour des emplacements publicitaires standards de 2m² et ce en fonction du nombre de payphone qui peuvent être considéré comme attractifs (vu leur emplacement, leurs caractéristiques physiques et le type de cabine considéré) et fonction de la valeur publicitaire qu'ils représentent (un logo a certainement moins d'impact qu'une affiche avec un slogan ; ce qui est pris en compte dans le calcul).

4.4 Sociale en Speciale Tarieven en Ononderbroken Dienst

135. In het model worden de netto-kosten berekend die exclusief toe te schrijven zijn aan het overeenkomstig de wettelijke bepalingen verplicht aanbieden van de UD-component Sociale en Speciale Tarieven en het leveren van een Ononderbroken Dienst in geval van wanbetaling.
136. De voorafbetaalde kaart zoals bedoeld in Bijlage 1 bij de Wet, Bijlage B, 1.1, 3° is de Minimex kaart.
137. De Ononderbroken Dienst zoals bedoeld in artikel 84, § 1, 5° van de Wet is de Lifeline-dienst.
138. Wat betreft de verplichting tot het leveren van Sociale en Speciale Tarieven betaalt de UD-component Sociale en Speciale Tarieven en Ononderbroken Dienst het standaard kleinhandelstarief voor de aansluitingen, de abonnementen en het PSTN-verkeer. De UD-component neemt slechts inkomsten waar die gelijk zijn aan het standaard kleinhandelstarief verminderd met de sociale of speciale korting. De netto-kosten van deze verplichting kunnen dus bepaald worden op basis van de effectief toegekende kortingen.
139. Wat betreft de Minimex kaart wordt naast de kosten van het gegenereerde verkeer, dat geëvalueerd wordt aan standaard kleinhandelstarief (nominale waarde van de kaart), ook een evaluatie van de distributiekosten van de kaart uitgevoerd. Daarvoor worden echter geen inkomsten waargenomen. De bedragen van deze kosten vormen dus onmiddellijk netto-kosten voor de UD-component Sociale en Speciale Tarieven en Ononderbroken Dienst.
140. Wat betreft de Ononderbroken Dienst wordt door de UD-component het standaard kleinhandelstarief betaald terwijl de UD-component als inkomsten enkel het via recovery agencies gerecupereerde bedrag waarneemt. De netto-kosten van deze dienstverlening is dus het standaard kleinhandelstarief verlaagd met het percentage van de bad debt dat kan gerecupereerd worden.
141. Het effect van de aanwezigheid van de abonnees die recht hebben op een Sociaal of Speciaal Tarief of een Ononderbroken Dienst, op de rentabiliteit van de Universele

Basisdienst inzake Spraaktelefonie wordt dan geëvalueerd in het model voor de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie zelf. Daar worden zij als abonnees opgenomen die het normale kleinhandelstarief betalen.

142. Voor de berekening van de netto-kosten mogen enkel die voorwaarden in rekening worden gebracht die door de Wet vereist worden. Indien Belgacom verder gaat dan wat de wet voorschrijft dan zijn de eventuele netto-kosten daarvan voor rekening van Belgacom.
- Belgacom levert voor eigen rekening ook het Sociaal Tarief aan tijdelijke gehandicapten;
 - Belgacom levert voor eigen rekening 70 % korting op de terbeschikkingstelling van de lijn ipv van 50 %. De gegevens over de effectief toegekende kortingen op terbeschikkingstelling van de lijn moeten gecorrigeerd worden met een factor 10/14;
 - Belgacom levert voor eigen rekening het Sociaal Tarief eveneens aan klanten met een ISDN-aansluiting.
143. Met uitzondering van de waarden voor Minimex Cards en Lifeline zijn de gebruikte waarden afkomstig uit het boekhoudkundig systeem SAP van Belgacom. De categorieën personen onder financiële begeleiding, laryngectomie en militaire oorlogsblinden komen echter niet afzonderlijk voor in het SAP-systeem.
144. De waarde voor de kortingen op de aansluiting volgens het Sociaal Tarief werd gecorrigeerd met een factor 10/14. Belgacom kent immers op eigen initiatief 70% korting toe daar waar de wet slechts 50% korting verlangt.
145. Voor Minimex Cards wordt een correctiefactor effectief gebruik toegepast om rekening te houden met het feit dat de gebruikers niet noodzakelijk hun volledige krediet opgebruiken. De correctiefactor wordt vastgesteld op basis van het effectief gebruik dat bejaarden en gehandicapten blijken te maken van de kredieten die hen in het kader van de sociale tarieven worden toegekend.
146. Voor de Minimex Cards worden distributiekosten in rekening gebracht. Deze kosten bestaan uit een aantal vaste kosten gerelateerd aan productie van documenten en kaarten en een aantal variabele kosten gerelateerd aan personeel en verzendingen.
147. Voor de Ononderbroken Dienstverlening Lifeline worden enkel die gevallen in rekening gebracht die effectief dienen te worden afgesloten na de maximum periode van minimumdienstverlening (90 werkdagen, zie artikel 10, § 4 van bijlage 1 bij de Wet) wegens wanbetaling. De andere gevallen betreffen situaties waarin de abonnee voor het verstrijken

van de maximum periode overgaat tot betaling. Toch slaagt Belgacom erin nog 20% van de achterstallen te recupereren via recovery agencies. Daarmee is rekening gehouden door het toepassen van een correctiefactor effectieve verliesratio van 80%.

148. Wat betreft de Indirecte Winsten geassocieerd met het aanbieden van Sociale en Speciale Tarieven en het leveren van een Ononderbroken Dienst, moet verwezen worden naar de Indirecte Winsten geassocieerd met het aanbieden van een Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie.
149. Het bedrag van de effectief toegekende kortingen wordt als inkomsten getransfereerd naar het netto-kosten model voor de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie. Deze bijkomende inkomsten worden over de LEXen geventileerd op basis van de inkomsten per LEX. Deze bijkomende inkomsten verhogen zowel de inkomsten aan de kant van de toegang tot het netwerk (aansluitingen en abonnementen) als aan de kant van het verkeer.
150. De theoretische inkomsten afkomstig van de verdeelde Minimex kaarten worden getransfereerd naar het netto-kosten model voor de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie.
151. De inkomsten uit abonnementsgelden voor de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie waarvoor de UD-component Sociale en Speciale Tarieven en Ononderbroken Dienst aan een abonnee de minimumdienst Lifeline aanbiedt, worden geventileerd over de LEXen in functie van het aantal afsluitingen per LEX.
152. Niet enkel het gegenereerde verkeer, maar tevens de distributiekosten voor de Minimex kaarten wordt in rekening gebracht in het model voor de UD-component Sociale en Speciale Tarieven en Ononderbroken Dienst. Men veronderstelt dat de UD-component een derde partij belast met de distributie van de Minimex kaarten en deze partij daarvoor vergoedt. Het gaat om de Calling Card dienst (die als Indirecte Winst wordt beschouwd voor de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie). Deze kosten worden in het netto-kosten model voor de Universele Basisdienst inzake Spraaktelefonie verdeeld op basis van de identificeerbare abonnees die recht hebben op Sociale en Speciale Tarieven. Dit als benadering van de verdeling van de rechthebbenden.

4.5 Universele Telefoonboeken

153. Gelet op het gestelde onder paragraaf 3.5 van dit document is de ontwikkeling van een model ter berekening van de netto-kosten van deze UD-component onnodig.

4.6 Dienst Inlichtingen

154. Gelet op hetgeen werd gesteld onder paragraaf 3.6 van dit document is de ontwikkeling van een model ter berekening van de netto-kosten van deze UD-component onnodig.